

**Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине**

Broj: S1 3 U 031224 18 U
Sarajevo, 04.03.2020. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove, sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo kao predsjednika vijeća, Maide Bikić i Branimira Orašanina kao članova vijeća, uz sudjelovanje Enise Imamović, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja „ABC Solutions“ d.o.o. Banja Luka, ul. Slobodana Kusturića br. 4, protiv rješenja broj: JN2-02.07-1-576-7/18 od 06.11.2018. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Sarajevo, ul. Maršala Tita br.11a, u upravnoj stvari javne nabavke, na nejavnoj sjednici održanoj dana 04.03.2020. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja, izjavljena protiv Odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača LOT 2 br:12-G-3886/18 od 19.09.2018. godine, u postupku javne nabavke dekorativno osvjetljenje fasade Banskog Dvora, ugovornog organa Grad Banja Luka. Odbijen je zahtjev za povrat uplaćenih sredstava na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 2.500,00KM.

Protiv osporenog rješenja, tužitelj je pokrenuo upravni spor, zbog nepravilne primjene Zakona o javnim nabavkama BiH i Zakona o upravnom postupku BiH, odnosno zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Navodi da je u konkretnom postupku priložio svu potrebnu dokumentaciju, kako je to ugovorni organ propisao u tenderskom dokumentu, ali je ugovorni organ odbacio ponudu tužitelja kao neprihvatljivu, jer nije upisao jedinične cijene za sve stavke premjera radova tačka 1.1.,1.2.,1.3.,1.4., i 1.5., nego samo ukupnu cijenu za sve stavke. Ovakav zaključak tuženog, koji konačno odbija

žalbu tužitelja je nepravilan i nije u skladu sa članom 2. Zakona o javnim nabavkama BiH, u kojoj odredbi je propisano šta je prihvatljiva, a šta neprihvatljiva ponuda, obzirom da je tužitelj ispunio sve uslove u skladu sa tačkom C) tenderskog dokumenta. Tužitelj smatra da je ugovorni organ propustio da u zapisniku obrazloži razloge zbog kojih je odbačena njegova ponuda, kako to obavezuje odredba člana 65. Zakona o javnim nabavkama BiH, nego je samo konstatovao da je ponuda tužitelja neprihvatljiva. Nezakonita je po mišljenju tužitelja i izreka pobijanog rješenja, jer tuženi nije riješio o postavljenom zahtjevu za naknadu troškova postupka. U svakom slučaju, tužitelj je dokazao da planira dostaviti opremu koja je tražena tenderskim dokumentom, te je njegova ponuda najprihvatljivija u konkretnom slučaju. Iako je tužitelj protekom roka izgubio mogućnost da izjavi žalbu na tenderski dokument, u skladu sa članom 103. Zakona o javnim nabavkama BiH, tuženi je dužan da vodi računa o apsolutno bitnim povredama zakona i neusklađenosti tenderskog dokumenta sa zakonom, tokom cijelog postupka. Slijedom navedenog, predlaže da sud tužbu uvaži, poništi osporeno rješenje i predmet vrati na ponovni postupak i obaveže ga na naknadu troškova sastava tužbe u iznosu od 750,00KM.

U odgovoru na tužbu, tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana iz razloga iznesenih u osporenom rješenju. Ostala zainteresirana lica, uredno obaviješteni, nisu dostavili svoja izjašnjenja.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“, broj: 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude, iz slijedećih razloga:

Osporenim rješenjem tuženog, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja, izjavljena protiv Odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača LOT 2 broj: 12-G-3886/18 od 19.09.2018. godine, u postupku javne nabavke dekorativno osvjetljenje fasade Banskog Dvora, ugovornog organa Grad Banja Luka. Odbijen je zahtjev za povrat uplaćenih sredstava na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 2.500,00 KM. Prema obrazloženju osporenog rješenja, tuženi je ocijenio neosnovanim žalbeni navod da u tenderskom dokumentu ugovorni organ nije na sasvim jasan način definisao količinu opreme i sitnog materijala, obzirom da je to tužitelj mogao isticati u roku od 10(deset) dana od dana preuzimanja tenderskog dokumenta. U svakom slučaju, tuženi je uvidom u ponudu tužitelja, utvrdio da tužitelj na stranama 5-20 svoje ponude, u odnosu na Lot 2, nije naveo jedinične cijene, što je bio zahtjev ugovornog organa u tenderskom dokumentu. Ostale prigovore tužitelja, Ured za razmatranje žalbi BiH je odbio kao neosnovane, jer je ocijenio da ponuda izabranog ponuđača sadrži sve što je i zahtjevano u tenderskom dokumentu, pa je konačnu odluku kao u dispozitivu donio u skladu sa članom 228. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH.

Prigovori iz tužbe nisu osnovani.

Zakonom o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 39/14) u članu 69. propisano je da ugovorni organ odbacuje zahtjev za sudjelovanje ili ponudu, ako ponuđač nije dostavio tražene dokaze ili je dostavio nepotpune dokaze ili je lažno predstavio informacije koje su dokaz ispunjenja uslova iz čl. 45. – 51. ovoga Zakona. U skladu sa članom 65. tog Zakona, ugovorni organ ocjenjuje ponude koje su podnijeli kvalificirani ponuđači, primjenjujući kriterij za dodjelu ugovora utvrđen u tenderskoj dokumentaciji. Nakon ocjene ponuda, ugovorni organ je dužan sastaviti zapisnik o ocjeni ponuda, koji

između ostalog sadrži i naziv ponuđača, čije su ponude odbijene i razloge njihovog odbijanja (stav 2. tačka c).)

S tim u vezi, nije osnovan prigovor iz tužbe da ugovorni organ nije obrazložio razloge odbacivanja ponude tužitelja u Odluci o izboru najpovoljnije ponude broj: 12-G-3886/18 od 19.09.2018. godine. Naime, na strani 3(tri) navedene Odluke, ugovorni organ je dao razloge odbacivanja ponude tužitelja, na način da je naveo da ponuda tužitelja nije prihvatljiva, jer nije naveo jedinične cijene za sve stavke predmjera radova, nego je samo upisao ukupnu cijenu, što je suprotno odredbi člana 5. Uputstva za pripremu modela tenderskog dokumenta i ponuda. Dakle, u ponudi tužitelja, u koju je i ovo vijeće izvršilo neposredan uvid, evidentno je da tužitelj na stranama 5 do 20 za LOT 2 (predmjer i predračun), za izradu dekorativnog osvjetljenja, preskočio, odnosno na svim stranicama izostavio da upiše jedinične cijene po svim stavkama. Pravilnim tumačenjem odredbe člana 5. Uputstva za pripremu modela tenderskog dokumenta i ponuda („Službeni glasnik BiH“ broj: 90/14), koje se obavezno primjenjuje prilikom izrade modela tenderskog dokumenta i ponuda (član 53. Zakona o javnim nabavkama BiH), jasno je propisano da, između ostalog, svaka stavka u obrascu za cijenu ponude, sadrži najmanje i cijenu stavke, po jedinici mjere. Kako je u tenderskom dokumentu, ugovorni organ predvidio da svi ponuđači upišu jedinične cijene i kako je to u konačnici propisano u navedenoj odredbi Uputstva za pripremu modela tenderskog dokumenta i ponuda, to je neosnovan prigovor da ugovorni organ nije jasno definisao da se popunjavanje jedinične cijene odnosno cijene za svaku stavku, podrazumijeva.

Slijedom navedenog, pravilno je i obrazloženje osporenog rješenja, da je u smislu odredbe člana 101. stav 1 tačka b). Zakona o javnim nabavkama BiH, tužitelj imao pravo da izjavi žalbu na tenderski dokument, najkasnije 10 dana od dana preuzimanja tenderske dokumentacije, jer žalitelj koji je propustio izjaviti žalbu prema navedenoj odredbi, gubi pravo tražiti ispitivanje zakonitosti po istom osnovu, u kasnijoj fazi postupka. S druge strane, tužitelj nije dokazao da se u konkretnom slučaju radi o povredama propisanim u članu 103. ovog Zakona, odnosno o apsolutno bitnim povredama i da je tenderski dokument neusklađen sa zakonom, u kojem slučaju bi Ured za razmatranje žalbi BiH bio dužan poništiti tendersku dokumentaciju u bilo kojoj fazi postupka. U odnosu na navedeno, vijeće napominje da je u odredbi člana 102. stav 3. Zakona o javnim nabavkama BiH (dokazivanje u postupku), zakonodavac propisao da je u postupku pravne zaštite, žalitelj dužan dokazati ili bar učiniti vjerovatnim, postojanje činjenica i razloga koji se tiču pravnog interesa na podnošenje žalbe, povreda postupka ili povreda primjene materijalnog prava, koje su istaknute u žalbi, za koje zna ili bi trebalo da zna.

Ovo vijeće cjeni da je osporeno rješenje doneseno pravilnom primjenom materijalnog propisa i da sadrži sve što je propisano u odredbi člana 233. stav 2., odnosno člana 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH. Citirane zakonske odredbe obavezuju drugostepeni organ da odgovori na sve navode iz žalbe i propisuju da obrazloženje drugostepenog rješenja treba da sadrži kratko izlaganje zahtjeva stranaka, izvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahtjeva stranaka, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje, kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar.

Pravilno tužitelj ukazuje da tuženi izrekom pobijanog rješenja nije odlučio o svim zahtjevima iz žalbe podnesene u upravnom postupku, odnosno o zahtjevu za naknadu

troškova postupka. Međutim, cijeneći da je žalitelj odbijen sa žalbom i da je na strani 4(četiri) osporenog rješenja, tuženi dao obrazloženje da se odbijaju svi potraživani troškovi zastupanja, to vijeće cijeni da bi svako drugo postupanje suda bilo suprotno načelu ekonomičnosti. U skladu sa članom 11. Zakona o upravnom postupku BiH, postupak se ima voditi brzo i sa što manje troškova i gubitka vremena za stranku i druge osobe koje učestvuju u postupku, ali tako da se pribavi sve što je potrebno za pravilno utvrđivanje činjeničnog stanja i za donošenje zakonitog i pravilnog rješenja

Kako je tužba tužitelja odbijena, to tužitelju ne pripada pravo ni na potraživane troškove upravnog spora, u skladu sa članom 61. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02 do 74/10) Slijedom navedenog, sud je primjenom odredbe člana 37. stav 2., Zakona o upravnim sporovima BiH, donio odluku kao u dispozitivu presude

ZAPISNIČAR

Enisa Imamović

PREDSJEDNIK VIJEĆA

SUDIJA

Jadranka Brenjo

